

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 5. S. Paulus honorum fugâ clarus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

zorem senem regia egredi insit. Cùm Imp. Pontificibus à Patriarcha missis dixisset: *Quid mihi pro Imperio redditis?* Hi verò caeleste regnū illi pollicerentur: illicò abiectis Imperij insignibus, regia exijt, cùm non ampliùs vno anno imperasset: postq̄, hoc non diu superstes, vitam cum morte commutauit. Non hic sponte quidem imperium deposuit antè, quàm intelligeret, quid eius loco esset recepturus; postquam autem intellexit, illico abiectis Imperij insignibus regia exijt.

§. V.

S. Paulus honorum fugā clarus.

Utiq; igitur magnum habuit ereptæ sibi dignitatis solatium. Quis enim non ærea aureis commutaret? Quo fine etiam in vitis Patrum senex quidam dixit: *Qui plus quàm dignus est honoratur aut laudatur, ampliùs patitur detrimentum; qui autem non fuerit omnino ab hominibus honoratus, hic desuper glorificabitur.* Immò, qui caelestem gloriam sperant, in ipsa solent ignominia, in vinculis, in squallore carcerum summam gloriam collocare. *Obsecro vos ego, ait Apostolus, vincetus in Domino, ut dignè ambuleris vocatione, qua vocati estis. Grandia persuasurus, ut sibi authoritatem faciat, titulum grandem*

Rosvveid.
lib. 5. li-
bell. 15.
de Humi-
lit.

Ephes. 4.
l.

dem apponit: *Ego vinctus in Domino*. Alius dixisset: *Ego Dei gratia Princeps, Rex, Imperator, &c.* At Paulus ait: *Ego vinctus in Domino*. Præclarum honoris nomen, in ergastulo, in Tulliano, in vinculis esse, vbi solent fures & latrones attineri. Numquid ob hoc potius contemnent te Ephesij, ô Paule? cur non scribis: *Ego Doct̃or gentium?* cur non: *Ego qui ad tertium raptus sum calum?* cur non: *Ego qui tot miracula feci?* &c. Alius sibi nomen facturum, annulos digitis inseruisset, torques aureos collo iniecisset; tu compedes & vincula iactas; quam hæc insignia tibi reuerentiam procurabunt? Apud filios huius sæculi nullam, apud filios Dei maximam. Si enim gloriosum est, multas aduersas in pectore cicatrices, pro patria acceptas, posse ostendere; quid erit, propter Dominum alligari, ter virgis cadi, lapidari, catenis ferreis oneratum in loco tenebroso atque horrido iacere? non ob rapinas, non ob abacta pecora, non ob cædem factam, non ob violatum alterius torum; sed ob Christum prædicatum, ob iustitiam, ob innocentiam, ob futuram gloriam. Hoc Dei sapientes honorificentius esse iudicant, hoc pluris æstimandum, quàm reuelationes,

H h

quàm

S. Chryf.
hom. 8. in
ep. ad
Ephes.

quàm signa & miracula, quàm omnem reliquam nominis celebritatem. Huius animi sententiæque etiam fuit S. Chrysoftomus, qui ita loquitur. *Non ita beatum Paulum dico, quòd in Paradisum raptus, atque quòd in carcerem est coniectus; non ita beatum aestimo, quòd verba ineffabilia audivit, atque quòd vincula sustinuit: quòd enim ista reliquis sint maiora, audi eum ipsum, quo modo gloriatur! Neque enim dicit: Hortor vos ego, qui verba ineffabilia audivi: sed quid? Hortor, inquit, vos ego vincetus in Domino, potius mihi habetur male affici pro Christo, quàm honorari à Christo.*

§. VI.

Quantùm S. Hilarion, S. Franciscus, aliq̄, & quo iure, honorem contempserint?

S. Hieronym. lib. 1. de vit. S. Hilarionis cap. 23.

S. Hilarion sexagesimo tertio vite sue anno cernens grande monasterium, & multitudinem fratrum secum habitantium, turbasq̄ eorum, qui diuersis languoribus & immundis spiritibus occupatos ad se deducebant, ita ut omni genere hominum solitudo per circuitum repleretur; flebat quotidie & incredibili desiderio conversationis antiquæ recordabatur. Interrogatus à fratribus quid haberet, cur se conficeret, ait: Rursum ad seculum redij, & recepi mercedem in vitâ. En omnis Palaestina & vicina Prouincia